

NS Ziņu biļetens

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1075

22.10.2023 (134)

Līderība starp nacionālo kopienu un elitārismu

no Michael Kühnen

ERNST RÖHM

Ernsts Rēms ir tikpat pretrunīgi vērtējams kā Rūdolfss Hess nacionālsociālistu aprindās visā baltajā pasaulē. Un tomēr arī SA štāba priekšnieks ir viena no lielākajām nacionālsociālisma līderu personībām, lai cik ļoti viņš atšķirtos no Rūdolfsa Hesa. Taču tieši tas parāda, cik milzīgs ir nacionālsociālisma līderu spektrs.

Kā neviens cits Ernsts Rēms iemieso SA un līdz ar to arī nacionālsociālisma politiskās karaspēka daļas diženumu un traģēdiju: štāba priekšnieks bija lielais dumpinieks, landsknehtu līderis, kas salauza jebkādu pretestību, revolucionārs pēc dabas, cīnījās pret buržuāziju, kareivis pēc kaislības.

Ar bezgalīgu centību un pašizliedzību, neizsīkstošu gribasspēku un neierobežotu biedriskumu pret saviem vīriem viņš iekaroja raupjo SA kaujinieku sirdis un izveidoja SA par revolucionāru partijas instrumentu, kas izcīnīja uzvaru un padarīja iespējamu Trešo reihu.

1933. gada rudenī notikušajā Reiha Uzvaras partijas kongresā Ernsts Rēms gāja plecu pie pleca ar Ādolfu Hitleru, lai godinātu kritušo kustības biedru piemiņu -

nekad agrāk un nekad pēc tam partijas biedram nebija piešķirta šāda nozīme un gods. Tā bija simboliska fīrera pateicības un atzinības izpausme viņa vienīgajam draugam un viņa visstingrākajam un veiksmīgākajam cīņas biedram!

Šo divu vīru cīņas alianse aizsākās jau ļoti agri: 1919. gada mežonīgajās dienās Minhenē ietekmīgais reihsvēra kapteinis Rēms, kurš slepeni apsargāja arsenālus nacionālajam apvērsumam un nenogurstoši strādāja, lai izveidotu revolucionāru militāro spēku "gājienam uz Berlīni", jau 1919. gadā paaugstināja tolaik vēl mazās NSDAP partijas līderi, kļuva par par partijas biedru un vadīja arvien jaunus vīrus uz savu SA. Kad Rēmam beidzot tas izdevās un dažādie revolucionārie bruņotie spēki apvienojās vienotā "Deutscher Kampfbund", viņš panāca arī to, ka tā nonāca Ādolfa Hitlera politiskajā vadībā. Tādējādi Ādolfs Hitlers ar Rēma atbalstu jau 1923. gadā kļuva par Vācijas nacionālās atdzimšanas galveno figūru, un tam bija jāturpina to darīt arī turpmāk.

Ernsts Rēms, kaislīgais kareivis, kurš vēlējās piešķirt kareivjiem pienācīgu vietu nacionālajā kopienā, kurš kareivju pulkā būtībā redzēja tikai īstu cilvēku un nacionālās revolūcijas rīku, tomēr agrāk nekā jebkurš cits saprata, ka kareivjiem jāklūst politiskiem un jāpakļauj sevi politiskai vadībai, tautas vadonim, kas spētu aizraut un pārliecināt ne tikai kareivjus, bet visu tautu.

Personiskās ambīcijas Ernstam Rēmam bija svešas, viņš cīnījās par savu mērķi un par cilvēku, kurā bija atpazinis likteņa izredzēto - fīreru Ādolfu Hitleru!

1923. gada 9. novembra nacionālā sacelšanās cieta neveiksmi - Ernsts Roms izvairījās no notiesāšanas, lai gan bija iesaistīts notikumos un viņam bija absolūti izšķiroša loma sacelšanās mēģinājuma sagatavošanā. Viņu joprojām sargāja aktīvā reihsvēra virsnieka formastērps, kas pārāk daudz zināja par viņa priekšniecību un viņa svārstīgo lojalitāti sistēmai un reihsvēra noslēpumiem. Tādējādi viņš varēja turpināt darbu un pēc 1923. gada pārņēma tagad aizliegtās SA vadību, kā tās legālo aizsegu izveidoja jaunu spēcīgu militāru organizāciju ar Frontbann. Tam bija jāgatavo vēl viens apvērsuma mēģinājums, taču Ādolfs Hitlers no neveiksmīgās sacelšanās bija izdarījis citus - un pareizus - secinājumus un izšķīrās par labu legālai un politiskai cīņai.

Ernsts Rēms, uzticīgs Fīreram un partijai, bet no savas personības viedokļa nespēdams atzīt šī lēmuma pareizību, atkāpās no SA vadības un vēlāk uzsāka militāro apmācību darbu Bolīvijas armijā. Šādā veidā viņš parādīja savu disciplinētību attiecībā pret partijas vadību un vispārējo politisko līniju un pierādīja sevi kā patiesi nacionālsociālistisku līderi. Viņš apzinājās savu atbildību, saprata, ka citi ir labāk piemēroti šim ceļam, un negribēja stāvēt tam ceļā. Viņš atteicās no visa, ko bija politiski izveidojis, un atkāpās līdz brīdim, kad partijai viņš atkal bija vajadzīgs.

1930. gada nogalē pēc lielajiem panākumiem vēlēšanās, kas padarīja NSDAP par otru spēcīgāko partiju un izraisīja tās SA nenovēršamu uzplaukumu, izrādījās, ka tā laika SA vadība nespēj tikt galā ar jaunā cīņas posma vajadzībām - SA nonāca dziļā krīzē tieši tad, kad partija gatavojās nopietni cīnīties par varu un tai šī politiskā partijas armija bija vajadzīga vairāk nekā jebkad agrāk. Ādolfs Hitlers izsauca atpakaļ savu veco draugu un cīņas biedru - un Ernsts Rēms nekavējoties un bez vilcināšanās ieradās. Ja reiz viņš atbildības sajūtas dēļ bija upurējis visu politiski un atkāpies, lai netraucētu, tad tagad viņš atteicās no savas drošās personīgās eksistences, jo partijai viņš atkal bija vajadzīgs un Fīrers viņu aicināja! Šie izšķirošie gadi līdz pat varas sagrābšanai un pēc tam ir kļuvuši par SA vēstures mūžīgo slavu un ir nesaraujami saistīti ar štāba priekšnieka vārdu un personību.

1933./34. gada mijā fīrers to atzina pateicības runā un Jaungada vēstījumā, kas parādījās visos vācu laikrakstos un slavēja Rēma "neatsveramos nopelnus" nacionālsociālistiskajai revolūcijai. Tā noslēgumā fīrers teica:

"Tāpēc šī nacionālsociālistiskās revolūcijas gada beigās es esmu aicināts apliecināt jums, cik pateicīgs esmu liktenim par to, ka tādus cilvēkus kā jūs varu saukt par saviem draugiem un līdzgaitniekiem. Sirsnīgā draudzībā un pateicībā, Jūsu Ādolfs Hitlers."

Tikai septiņus mēnešus vēlāk, pateicoties reakcijas intrigām, štāba priekšnieks tika gāzts un nošauts kopā ar labākajiem un lojālākajiem SA vadītājiem. Par šiem notikumiem un to novērtējumu mūsu kopienā NEUE FRONT es vairākkārt esmu ziņojis citur. Tas šeit neietilpst, jo tas nerada jaunu gaismu Ernsta Rēma kā līdera personībai, bet ved pie tēmas par revolūcijas un reakcijas nesamierināmo pretnostatījumu, kas vienmēr būs nāvējoši ienaidnieki - štāba priekšnieks kļuva par šīs nāvējošās naidīguma upuri. Arī viņš bija traģiska figūra, jo krita no savu pašu biedru rokām, kustības vārdā, kas bez viņa diez vai būtu uzvarējusi, un pēc Fīrera, kuram viņš bija dziļi uzticīgs kā draugs un cīņas biedrs un ar kura vārdu uz lūpām viņš mira, pavēles - krita reakcionāru mahināciju dēļ, kas tika saskaņotas pārāk vēlu.

Šajā vietā tikai vēlreiz kopsavilkumā jāatzīmē, ka štāba priekšniekam galu galā bija taisnība ar viņa brīdinājumiem un idejām un ka Trešā reiha neveiksme bija cēloņsakarīgi saistīta ar 1934. gada 30. jūnija traģēdiju.

Vēlreiz jāuzsver, ka Ernsts Rēms nekad nav plānojis puču pret Fīreru - "Rēma pučs" bija pučs pret Ernstu Rēmu un nacionālsociālistisko revolūciju, kas Fīreru pārāk daudzās jomās nostādīja atkarībā no tiem reakcionārajiem spēkiem administrācijā, ekonomikā un galvenokārt reihsvērā, kuri ar nodevību sagrāva pirmo nacionālsociālistisko tautas valsti vēsturē.

Mūsu neatsaucamā un kaislīgā uzticība šim izcilajam cīnītājam un dumpiniekam, šim nacionālsociālistu līderim, kurš bija SA štāba priekšnieks, var palikt pretrunīga filistriem un viszināmajiem; mums tā ir visstingrākā cīņas deklarācija pret reakciju un tādējādi arī zvērests pabeigt Otro revolūciju! Mūsu JAUNĀ FRONTA kopiena ir pasludinājusi rehabilitētā štāba priekšnieka nāves gadadienu - 30. jūniju - par cīņas pret reakciju dienu.

DR. JOSEF GÖBBELS

Dr. Gēbelss, NSDAP reiha propagandas vadītājs, reiha tautas apgaismības un propagandas ministrs un pēdējais Vācijas reihskanclers, ir trešais no tiem vēsturiskajiem nacionālsociālisma līderiem, kurus mēs īpaši cienām, - atkal pilnīgi atšķirīgs raksturs no partijas biedriem Hēsa un Rēma, bet atkal paraugs un priekšzīmīga nacionālsociālisma vadītāja personība:

Līdzās fīrera vietniekam, politiskajam līderim, kurš ziedo sevi pienākuma un uzdevuma labā, kaislīgajam partijas darbiniekam, un līdzās štāba priekšniekam, vitālajam politiskajam kareivim-vadonim, kurš laužas cauri visai pretestībai, sacenšas pret dusošo normalitāti un apzināti revolucionāri vērsas pret mīnus pasauli, nāk ģeniālais orators un propagandists, kuru dēvē par vienīgo neuzvarēto vācu komandieri Otrajā pasaules karā.

Dr. Gēbelss bija atbildīgs par iekšlietu morāles veidošanu, par vācu tautas gribas neatlaidības, pienākuma apziņas un uzticības attiecību ar vadību atmodināšanu, stiprināšanu un uzturēšanu - un šo uzdevumu viņš veica ar ģeniālu, nekad neizsīkstošu gribasspēku, izdomu un nenogurstošu, pašai dziedzīgu darbu un pastāvīgu gatavību darbam. Savukārt mājas fronte stāvēja Fīrera pusē - ne tikai lielo uzvaru emocionālajos pacēlumos, ne tikai trauksmainajos mēnešos, kad likteņa svaru kausi svārstījās, bet līdz pat pēdējām mirstošā Reiha dienām - tauta strādāja, cīnījās, upurējās un mira, uzticoties vadībai un apzinoties cīņas liktenīgumu, kas uz ilgu laiku izšķīrs Vācijas nākotni. Par to pirmkārt un galvenokārt jāpateicas doktoram Gēbelssam.

Par viņa nesatricināmo uzticību un propagandas ietekmi uz nākotni, uz ko bija vērstas viņa pēdējās domas un vēl nepieredzēti upurētā nāve kopā ar ģimeni un bērniem, jau tika ziņots iepriekšējā nodaļā.

Rūdolfss Hess, kura noslēguma vārdi Nirnbergas uzvaras tribunālā, kas bija viņa pēdējā publiskā uzstāšanās pirms apbedīšanas, vainagojās ar lepno teikumu: "*Es neko nenožēloju!*" - Ernsts Rēms, kurš nomira ar vārdiem "*Mein Führer!*" uz lūpām - dr. Gēbelss, kurš savā pēdējā lielajā radio uzrunā Fīrera dzimšanas dienā

1945. gadā apliecināja ticību Ādolfam Hitleram un dažas stundas pēc viņa mira paša upurētā nāvē, kurā viņam sekoja sieva un bērni: viņi visi ir īsti nacionālsociālistiskās vadības paraugi, dzīvojuši un miruši, piepildīti ar uzticību un gatavību upurēties līdz nāvei, kā to pieprasa NSDAP partijas programma, kuras pēdējā teikumā partijas vadītāji apņemas pildīt savu uzdevumu, riskējot ar savu dzīvību.

Nevienam no viņiem neinteresējās par personīgo varu, neviens no viņiem to neizmantoja personīgiem mērķiem, neviens no viņiem nezaudēja saikni ar tautu un saviem sekotājiem - viņi visi palika biedriem un tautas līdzgaitniekiem. Viņi visi ir milzīgas sacelšanās pret mīnus pasauli traģiskas figūras, kas cieta neveiksmi jau pirmajā mēģinājumā un kuru spēks kā paraugs nākamajām paaudzēm visskaidrāk izpaūžas viņu galīgajās un totālajās sekās, viņu pašu dzīvības upurēšanā.

Taču Dr. Gēbelss ir paraugs ne tikai pēc nāves, bet arī kā nacionālsociālistu līderis pirmajā cīņas periodā un varas gados.

20. gadu vidū Dr. Gēbelss iestājās NSDAP un neatlaidīgi un detalizēti izauga partijā - no maznozīmīga sekretāra un nenogurstoša sapulču spīkera Rietumvācijas apgabalos līdz reihā galvaspilsētas gauleitera amatam, kuru viņš uztvēra ļoti nopietni un saglabāja līdz pat savai nāvei - kā Berlīnes iekarotājs, nacionālsociālismam iekarojot sarkano reihā galvaspilsētu, līdz reihā propagandas vadītājam, reihā ministram un visbeidzot kancleram krišanas laikā - tā bija viņa likteņgaita. Smags, nenogurdināms darbs padarīja iespējamu šo bezvārda studenta un bez naudas un bezdarbnieka akadēmiķa kļūšanu par propagandas meistarū, tāpat kā viņa ģēnijs un smalkā un dziļi mākslinieciskā izjūta par vācu nacionālās dvēseles un sabiedriskās domas straumēm.

Propaganda viņam bija gan māksla, gan zinātne, un abos aspektos viņš to apguva no pašiem pamatiem. Viņš piederēja radikālajam, sociāli revolucionārajam partijas spārnam un visu mūžu palika nežēlīgs pretburžuāziskais revolucionārs, kurš smagi cieta no Trešā reihā kompromisiem ar reakciju pēc 1934. gada; tomēr viņš nekad nezaudēja uzticību Fīreram un noteiktajai partijas līnijai.

Kamēr fīrers kara laikā arvien vairāk un vairāk gremdējās militārajās problēmās, gandrīz nekad publiski nerunāja un tikai retos gadījumos nodarbojās ar valsts un partijas vadības jautājumiem, Dr. Gēbelss nevis personisku ambīciju, bet gan atbildības sajūtas, kas radās no savu spēju apzināšanās un beznosacījumu lojalitātes, dēļ centās aizpildīt šo plaisu. Viņš uzskatīja, ka uz kara laiku, ja jau vadītājam pašam jākontrolē kara norise, praktiskās pārvaldes gaitas jāuztic citam; un viņš pamatoti uzskatīja, ka viņš ir šim nolūkam vispiemērotākais cilvēks! Jo sliktāka kļuva situācija, jo lielāka atbildības sajūta pārņēma mazā ārstu, kurš visur bija uz vietas un uzņēmas visus uzdevumus, ko neviens cits negribēja darīt, - tieši

viņš bija tas, kurš līdz galam stājās pretī tautai, devās uz bombardētajām pilsētām un runāja ar apbumbušajiem bombardēšanas upuriem, uzkurinot viņos jaunu entuziasmu, - viņš uzņēmās atbildību par civilo pretgaisa aizsardzību, pēc 1944. gada 20. jūlija viņam tika piešķirtas gandrīz neierobežotas pilnvaras un viņš bija pirmais, kam uzticēja šo darbu. 1944. gada 20. jūlijā ar gandrīz neierobežotām pilnvarām kā pilnvarotais kopējiem kara centieniem un visbeidzot - daudz par vēlu - iecelts par firera testamentā iecelto valdības pēcteča reihskancleri.

Taču visas viņam piešķirtās pilnvaras bija pārāk mazas un nāca pārāk vēlu. Dr. Gēbelss visiem spēkiem cīnījās pret krišanu, taču ar viņa spēkiem nepietika - viņš nepretendēja uz ārlietu ministra vai pat kanclera amatu, lai izvirzītos priekšplānā, bet gan tāpēc, ka viņš ticēja, ka vēl var izmainīt likteņa gaitu. Taču viņam nebija iespējas to izmēģināt. Kamēr reihš vēl bija pilntiesīgs pilnībā vai daļēji veidot savu likteni, Dr. Gēbeis palika partijas līnijas un valdības politikas paudējs, kuram ārpus propagandas nebija nekādas savas izpildvaras - un, kad viņš arvien vairāk ieguva pilnas pilnvaras, bija jau par vēlu patstāvīgai politikai.

Revolucionārs, kurš pēc viņa krišanas kļuva par reihskancleri, dažās valdīšanas stundās, piesaucot nākamo radikāli sociālistisko, apvienoto Eiropu kopīgā Vācijas un Krievijas vadībā, piedāvāja Staļinam vienpusēju pamieru un alianšu maiņu, taču bija jau par vēlu - tas bija pēdējais žests tai politikai, kuru šis lielais revolucionārs jau sen uzskatīja par pareizu, bet reihš bija nogrimis, tas vairs neko nevarēja piedāvāt Krievijas "Vozdam" ("Fīreram", kā Staļins vēlējās, lai viņu dēvē). Pēc dažu stundu gaidīšanas un pagaidu pamiera Berlīnē no Maskavas nāca vācu piedāvājuma noraidījums un prasība par beznosacījumu kapitulāciju. Pēdējais reihskanclers devās uz nāvi - brīvprātīgi viņam sekoja ģimene: viņa sieva savā un savu bērnu vārdā paziņoja, ka dzīve pakļautajā pēckara Vācijā bez Fīrera un nacionālsociālistiskās valsts monētas ir nepanesama, bezjēdzīga un bezvērtīga.

Un tā tas arī radās! Tas, kas vienīgais var dot vērtību un jēgu dzīvei šodienas VFR sabiedrības mīnusa pasaulē, ir nenogurstoša cīņa un pilnīga personīga apņemšanās pret sistēmu un uzvarētāju pasauli, kam spēku dod Dr. Gēbelsa, mazā ārsta ar bezbailīgu sirdi, piemērs, dzīve un attieksme!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Heute 1000 Ausgabe 1974 24. April 1947 (1933)

Der Kampf geht weiter !

Nur die Idee nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Adolf Hitler von München, Vörsprung, Verfolgung und Verbannung haben nicht ausgereicht, ihn kein für gewisse Jahre seinen heilig gehaltenen Führer Adolf Hitler zu ernennen zu lassen.

Alle Nationalsozialisten sind weniger erbarmliche Völker, und Kriegergewinnen stehen Schüler an Schulen an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des biologischen Volkstods ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vornehmste Gegner ist eben Adolf, der Volkstod - gegen alle weissen Völker! - zu bringen. Seine Missetat und Entwertung, Überwindung und Kammernutzung.

Ob "legal" oder "illegal", ob in "Kriegszeiten" oder im "Strassenkampf", ob mit Propagandamaterial bewaffnet oder auf einem Schiffsdeck, andere NS oder Nationalsozialisten ist seine Pflicht!

Heil Hitler!
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Ziņu biļetens
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (1933)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekšējais ziņojums
Intervija ar Molliju
Trešā daļa

NSK: Jūsu pabeztieji projekti acīmredzot ir saistīti ar floteitiju un mākslu.

Lūdzu, raksturojiet savu viedokli par šādu tēmu ietekmi politikā.

Mollija: Es joprojām cenšos atjaunināt fotogrāfiju, bet pārvarēju esmu koncentrējusies uz Adolfa Hitlera un cilvēces armiju (www.mourningbeancent.com/truth.htm). Šobrīd man ir 21 lappuse, un man vēl ir tik daudz darāmā. Ņurā pasaulē kara izpēti ir absolūti informācijas mūsu lauks. Tu meklē informāciju par vienu lietu un atrodi vēl divas lietas, kas jāpēta. Tā ir tāda kā arheoloģija sajūta, kas izrādās apēkoti pagātni. Pagātni, kura visi nevēlētos izcelt gaismā. Mēs varam vēlēties pateikties internetam par informācijas un attālu plūdiem. Gadu gaitā ir parādījusies ārkārtīgi retas lietas no dažādām vietām

the NEW ORDER
Number 174 (1933) Founded 1974 April 15, 2017 (1933)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the former National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and deformation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware citizens and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are now White immigration, culture denation, and neo-nazism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Heil Hitler!
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

**NSDAP/AO ir pasaulē lielākais
Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs!**

Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās

Simtiem grāmatu daudzās valodās

Simtiem vietņu daudzās valodās

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!